

Josie teadis, kuidas ta võiks järgida Jeesuse Kristuse eeskju.

JoLyn Brown
(Põhineb tõestisündinud lool)

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

Josie istus koos oma nõbu Ashlyniga maja ees puu all.

„Ma soovin, et saaksime teha midagi lõbusat ja sellega ka raha teenida,” ütles Josie.

„Võib-olla võiksime teenida raha inimesi abistades,” ütles Ashlyn.

„Mis oleks, kui me teeksime sellest klubi?” Josie hüppas õhinal püsti. „Nagu lemmikloomade hoidmise klubi või koertega jalutamise klubi.”

„Me võiksime teha igasuguseid asju,” ütles Ashlyn.

„Inimesed vajavad alati abi. Ja nad maksaksid meile.”

Ashlynil oli õigus. Iga päev nägi Josie inimesi, kes vajasis abi.

Ühtäkki tuli Josiele teine idee. Ta tundis sooja tunnet. See meenutas talle tema ristimist aasta varem. Ta oli lubanud alati Jeesust meeles pidada ja Tema eeskju järgida. Ta teadis üht viisi, kuidas ta seda teha saaks.

„Mis oleks, kui meil oleks klubi, mis aitab inimesi tasuta?” küsis Josie. Soe tunne kasvas.

Ashlyni silmad läksid suureks. „See oleks tõesti tore,” ütles ta. Me saaksime aidata inimesi koolis ja kirikus – peaaegu kõikjal.”

„Me võime seda nimetada „Asjade paremaks muutmise klubiks!” ütles Josie. „Alustame homme koolis.”

Järgmisel päeval vahetunni ajal jooksid Ashlyn ja Josie mänguväljaku äärde.

„Kas sa näed kedagi, keda me saaksime aidata?” Ashlyn tõusis kikivarvastele ja vaatas liumäe suunas.

„Veel mitte.” Josie silmitses uurivalt redeleid ja kiike. Lapsed lasid liugu ja kiikusid. Nad põrgatasid palle ja mängisid hüppenõridega. Keegi ei paistnud abi vajavat. Kõigil paistsid olevat sõbrad, kellega mängida. Siis nägi ta üht väiksemat tüdrukut, kes omapäi hüppenõoriga hüppas.

Josie haaras Ashlyni käest kinni. „Vaata sinna!”

ILLUSTREERINUD TANIA REX

Josie ja Ashlyn leidsid hüppenõrid ja läksid tüdruku juurde.

„Tere! Mina olen Josie.”

„Ja mina olen Ashlyn. Mis sinu nimi on?”

Tüdruk oli üllatunud. „Ma olen Leslie.”

„Kas sa tahad koos meiega mängida?” Josie näitas talle hüppenõori.

Leslie naeratas. „Jah!”

Ashlyn ja Josie õpetasid Lesliele mõned uued hüppenõrimängud. Kui kell helises, jätsid nad hüvasti. Josie tundis end hästi. Ta teadis, et see tunne tuli Pühalt Vaimult.

Pärast seda, kui Josie ja Ashlyn Lesliet koridoris nägid, ütlesid nad talle tere.

Josie ja Ashlyn otsisid veel inimesi, keda aidata. Mõnikord nad kiitsid inimesi ja püüdsid neid rõõmustada. Teinekord kutsusid nad lapsi koos endaga mängima.

Ühel päeval naeratas Josie kooli ees ühele poisile. „Mulle meeldib su dinosaurusesärk,” ütles tüdruk.

Poiss naeratas ja vaatas oma särki. „Aitäh.”

Kui Josie istus, taipas ta, et ta polnud isegi mõelnud, et teeb seda klubi jaoks! Ta oli seda lihtsalt teinud.

Josie mõtles kõigile sõpradele, keda ta oli leidnud pärast seda, kui oli koos Ashlyniga oma klubi asutanud. Josiele meeldis väga inimesi aidata. See tekitas temas soovi teha teistele rohkem head. „Asjade paremaks muutmise klubi” muutis teda paremaks. Ja see tõi hea tunde. ●